

Van Fanfare naar Harmonie in de Vaandel Afdeling

Cor en Wim: 120 jaar ervaring in de muziek

In de Koers van maart heeft u al kunnen lezen dat Wim van der Waerden en Cor Borgers dit jaar 60 jaar lid zijn van Harmonie St. Cecilia. Samen met familie, vrienden en bekenden hebben beide heren op 10 april jl. mogen genieten van een geweldig jubileumconcert in De Schalm. De Koers van Oers wil ze echter nogmaals in de schijnwerpers zetten en daarom hebben we gezellig rond de tafel gezeten met deze twee jubilarissen.

(door Miranda van Vlerken en Annie van der Velden)

Het begin

Wim en Cor beginnen meteen te vertellen: “We hebben binnen de harmonie eigenlijk heel veel meegemaakt. Zo zijn we begonnen als fanfare en hebben sindsdien zoveel prijzen gewonnen dat we momenteel op het hoogste niveau meespelen (Vaandelklasse). In 2007 viert Harmonie St. Cecilia haar honderdjarig bestaan. Als je terugtelt dan zie je dat wij allebei lid zijn geworden in 1945, na de Tweede Wereldoorlog. Tijdens de oorlog was de harmonie (zo werd de fanfare destijds genoemd) opgeheven. Veel muziekgezelschappen werden in oorlogstijd namelijk gedwongen om voor de Nederlandse Kultuurkamer te spelen (= Duits georiënteerd) en daarom ging de Fanfare tijdelijk op non-actief. Sommige leden hebben hun instrumenten gewoon thuis bewaard en daarom kon de vereniging na de oorlog weer meteen nieuw leven worden ingeblazen. Jos van der Heijden (zoon van 't Misterke) werd onze dirigent. Hij was een druk bezet man met hart voor de muziek.”

Cor Borgers (links) tijdens een concours in Venlo.

Cor Borgers (links) en Wim van der Waerden

Bij de fanfare

“Ik was een jaar of achttien”, vertelt Cor Borgers “toen ik bij de fanfare kwam. Ons vader was een van de mede-oprichters van de fanfare en alle jongens uit ons gezin zijn bij de harmonie geweest. Ik ben begonnen met oefenen op een cornet. Ik weet nog dat we zo'n bruin boekje kregen, waarmee we konden leren noten lezen. En als ik 1 boekje door kon blazen dan mocht ik erbij. Ik ben daarna overgestapt naar de bugel en heb nog ongeveer 10 jaar hoorn geblazen. Daarna ben ik overgestapt op de bariton en dat lag me het beste. In 1947 trouwde onze dirigent en normaal gesproken bracht de harmonie dan een serenade aan het bruidspaar. Maar om aan geld te komen had het bestuur vlak daarvoor alle instrumenten verkocht aan de harmonie in Wintelre die toen werd opgericht. In Oers zaten we toen even zonder instrumenten, maar later hebben wij allemaal nieuwe gekocht. We moesten toen natuurlijk wel allemaal wat bijbetalen!”

De receptie was heel gezellig en die werd ergens in een zaal in Zeelst gevierd. We hadden toen geen vervoer om terug te komen in Oers, maar we konden mee met de vrachtwagen van Piet van Loon, waar de varkens in vervoerd werden. Als je er dan niet op de afgesproken tijd was dan vertrok de vrachtwagen gewoon. Volgens mij moesten er toen wel een man of 15 te voet naar huis.

Hoe ze precies zijn thuis gekomen wisten de meesten niet meer, maar het was zeker de moeite waard!”

Repeteren

Wim vertelt dat hij door 'het Misterke' gevraagd werd om bij de toenmalige fanfare te komen. Van Jan van de Oetelaar (Jan de Zwarte) trombonist, kreeg hij zijn eerste lessen op de bugel. En van 't Misterke kreeg hij drie maanden les om noten te leren lezen. Daarna mocht Wim erbij komen zitten, de rest zou hij vanzelf wel leren. Wim vertelt: “Vlak na de oorlog had de fanfare al vrij snel ongeveer 35 leden en we moesten een keer in de week repeteren. Namen van toen zijn bijvoorbeeld Theo van der Sangen, Piet de Crom, Fons van Vlerken, Piet Borgers, Willem v.d. Oetelaar, enz. Nou hebben we volgens mij ruim 150 leden.”

ST. CECILIA
OERLE

Jeugd

“Vroeger werd er heel veel bij ons thuis in de keuken geoefend met de jeugd”, gaat Cor verder. “Samen met Henk Coppens leidden we toen de jeugd op voor de fanfare. Ik weet nog dat er echt hele families bij de fanfare zaten. Van de familie Jacobs bijvoorbeeld waren er volgens mij wel tien lid. Samen met Henk hebben we toen het Jeugd Solisten Concours mee opgericht. Van elk corps in Veldhoven waren er twee personen die zich daarmee bezighielden. Mijn kinderen (1 dochter en 2 zonen) waren toen ook gewoon lid. Ze zijn nu nog veel met muziek bezig hoor. En ook bij onze kleinkinderen is het muziek maken met de papelel ingegoten.”

De Oerse Kapel.

De Oerse kapel

Wim: Vroeger moesten we ook nog repeteren op zondagochtend, tenminste als je bij de Oerse Kapel (= boerenkapel) zat.”

Het begint ons een beetje te duizelen; harmonie, fanfare, boerenkapel... Wim legt uit wat het verschil is. “De fanfare bestaat alleen uit koperen blaasinstrumenten; de tamboers zijn de slagwerkers en de harmonie bestaat uit de koperen blaasinstrumenten, de houten blaasinstrumenten en de slagwerkers. In 1979 is onze fanfare officieel omgedoopt tot harmonie.

De Oerse Kapel staat hier eigenlijk los van. De kapel bestond uit een aantal muzikanten van de harmonie die ook meespeelden op bruiloften, feesten en partijen.

Frühshoppen werd toen ook heel veel gedaan bij de Kempervennen bijvoorbeeld. Dat vond ik altijd heel gezellig. Carnaval was natuurlijk ook leuk, maar dat vond ik iets minder. We gingen dan vaak ‘dweilen’ van kroeg naar kroeg. De optredens zijn dan niet zo lang en dat vond ik best jammer. Het optreden met de kapel was natuurlijk allemaal heel gezellig, maar het werd niet binnen ieder jong gezin op prijs gesteld dat (meestal) vaders zo veel van huis waren en in de kroegen hingen. De kapel is in 1972 opgericht en heeft net haar 25 jarig bestaan gevierd. Uiteindelijk is de Oerse kapel in 1997 ontbonden.

Wim van de Waerden.

Vrouwen

“Wisten jullie eigenlijk dat er heel vroeger geen meisjes en vrouwen bij de harmonie zaten”, gaat Cor verder. “Mijn dochter Janny was eigenlijk het eerste meisje dat erbij kwam. Zij kon toen in 1969 (ze was toen 9 jaar) al aardig blokfluit spelen en dan gebruik je dezelfde toetsen zetting als bij de saxofoon sopraan. En die hadden wij bij de fanfare nou juist nodig. Toen hebben we Janny een paar toonladders laten spelen en daarna werd tijdens de volgende bestuursvergadering besloten dat ze lid mocht worden. Zij was dus de eerste vrouw in ons gezelschap. Onze jongens, René en Ben zijn ook lid geweest. Maar onze Ben is ermee gestopt. Janny is helemaal naar Terneuzen verhuisd samen met haar man Niels. Ze zijn daar allebei bij de harmonie gegaan, maar toen Janny kinderen kreeg is ze ermee gestopt. Haar kinderen zijn nu ook bij de harmonie”

Terug naar Oers

Wim heeft na de bugel drie jaar de althoorn gespeeld om daarna voorgoed bariton te gaan spelen. Wim is er ongeveer 10 jaar lang “tussenuit” geweest. Eerst heeft hij bij de drumband gespeeld en toen is hij net als zijn kinderen, lid geworden van het showkorps. Maar toen zijn kinderen daar weggingen is Wim weer teruggekeerd naar zijn vertrouwde stek in Oers. Wim heeft vijf kinderen, drie jongens en twee meisjes. Een van zijn zoons Jan en zijn schoonzoon Leo van Kessel, zijn nu ook lid van de harmonie in Oers. Leo en Carla (= dochter van Wim) waren pasgeleden nog 25 jaar getrouwd en toen hebben we nog een serenade gebracht. Zijn andere zoon is lid geworden van de harmonie in Hoogeloon en een zoon is naar Helenaveen verhuisd.

Muziek Hoog in het vaandel

Cor vertelt enthousiast dat hij samen met 5 andere blazers al zo'n 10 jaar muzikaal actief is in de Willem Alexanderband (= van de Severinus). De Willem Alexanderband treedt ongeveer 6 keer per jaar op. Vorig jaar zijn ze nog naar Polen geweest. Voor zowel Wim als Cor geldt dat na zestig jaar de muziek nog altijd hoog in het vaandel staat!